

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege privind obligațiunile garantate, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

1. Descrierea situației actuale

În România, cadrul legislativ primar care reglementează activitatea de emisiune de obligațiuni ipotecare este reprezentat de *Legea nr. 304/2015 privind emisiunile de obligațiuni ipotecare*. Aceasta asigură un cadru legal aliniat celor mai bune practici identificate în anul 2014 de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) la nivel european în domeniu, care să permită dezvoltarea acestor instrumente de finanțare pe piața locală într-o manieră prudentă și supravegheată în mod corespunzător, asigurându-se în acest mod și un plus de atractivitate pentru potențialii investitori.

În perioada 2014 – 2016, ABE a monitorizat funcționarea pieței obligațiunilor garantate în raport cu cele mai bune practici stabilite în raportul emis în anul 2014, iar pe baza respectivei monitorizări, a concluzionat, în anul 2016, că este necesară o mai mare armonizare la nivel european, pentru a se asigura mai multă consecvență în ceea ce privește definițiile și regimul de reglementare al obligațiunilor garantate din Uniune. Astfel, a fost identificată necesitatea realizării unei armonizări bazate pe principii, care să stabilească o bază comună pentru toate emisiunile de obligațiuni garantate din Uniune, având rolul de a asigura premisele dezvoltării în continuare a piețelor de obligațiuni garantate din UE care funcționează bine, precum și facilitarea dezvoltării piețelor de obligațiuni garantate în statele membre în care astfel de piețe nu există.

În consecință, în vederea asigurării acestei armonizări bazate pe principii, în data de 18 decembrie 2019, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a fost publicat pachetul legislativ care reglementează, la nivel european, domeniul obligațiunilor garantate. Pachetul legislativ cuprinde *Directiva (UE) 2019/2162 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE și Regulamentul (UE) 2019/2160 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate*.

În ceea ce privește *Directiva (UE) 2019/2162*, elaborată pe principiul minimeii armonizări, statele membre au obligația de a adopta și publica actele normative necesare transpunerii acesteia în legislația internă până cel târziu la data de 8 iulie 2021, cu aplicabilitate cel mai târziu de la 8 iulie 2022.

În ceea ce privește *Regulamentul (UE) 2019/2160*, direct aplicabil, prevederile acestuia se aplică începând cu 8 iulie 2022 și instituie un tratament prudential mai favorabil pentru emisiunile de obligațiuni garantate care îndeplinesc cerințele prudentiale dezvoltate în cadrul acestui regulament.

Transpunerea la nivel național a *Directivei (UE) 2019/2162* se va realiza atât prin amendarea cadrului legislativ primar, pentru transpunerea acelor prevederi din directivă pentru care este necesară reglementarea subiectelor tratate la nivel de legislație primară, cât și a celui secundar, pentru prevederile cu caracter tehnic.

2. Schimbări preconizate

În ceea ce privește cerințele de tehnică legislativă, dat fiind faptul că transpunerea corespunzătoare a *Directivei (UE) 2019/2162* ar fi impus modificări substanțiale asupra articolelor *Legii nr. 304/2015*, prevederile art. 61 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora *modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă (...) nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză; în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat*, au impus ca variantă optimă de reglementare pentru transpunerea *Directivei (UE) 2019/2162* abrogarea *Legii nr. 304/2015* și elaborarea unui cadru legislativ nou în domeniul obligațiunilor garantate.

Obiectivul urmărit în contextul dezvoltării noului cadru legislativ în domeniul obligațiunilor garantate a fost păstrarea unui echilibru în ceea ce privește acomodarea intereselor deținătorilor de titluri, pe de o parte, și asigurarea condițiilor necesare menținerii sănătății emitenților, pe de altă parte, în condițiile menținerii obligativității acestora de a asigura calitatea corespunzătoare a portofoliului de acoperire afectat garantării nu numai la data emisiunii, ci pe toată durata de viață a titlului. Pentru respectarea acestei obligații, emitenții trebuie să aibă capacitatea să înlocuiască permanent creanțele depreciate din portofoliu cu unele care să asigure calitatea garanției investitorilor, sens în care noul pachet legislativ asigură un cadru prudent de desfășurare a activității de emisiune de obligațiuni garantate, pentru ca aceasta să nu periclitizeze situația financiară și prudențială a întregii activități a instituției de credit. Având în vedere caracterul de minimă armonizare al *Directivei (UE) 2019/2162* și luând în considerare faptul că aceasta nu tratează emisiunea de obligațiuni garantate din perspectiva prudențială a emitentului, prevederile din proiectul de act normativ care reglementează regimul prudențial sunt exclusiv de sorginte națională.

Totodată, din aceleași considerente anterior menționate, *Directiva (UE) 2019/2162* acomodează specificitățile naționale pe care statele membre au dorit să le păstreze, astfel încât buna funcționare a piețelor lor naționale să nu fie periclitată, și care nu aduc atingere caracteristicilor esențiale ale obligațiunilor garantate, reglementându-le sub forma opțiunilor naționale.

La nivelul României, strategia urmărită în analiza opțiunilor naționale a fost aceea de a avea o abordare prudentă în dezvoltarea pieței de obligațiuni garantate, fără a importa acele elemente care fie nu corespund specificului sectorului bancar românesc, fie nu sunt suficient de testate în practica europeană, fie instituie reguli prea laxe în ceea ce privește condițiile de eligibilitate a garanțiilor.

În plus, în considerarea aceluiași principiu al minimei armonizări, din cadrul legislativ în vigoare au fost reținute în proiectul de act normativ acele prevederi care nu aduc atingere principiilor *Directivei (UE) 2019/2162*.

Astfel, în proiectul de act normativ se preiau mecanisme clare prin care este asigurată protecția investitorilor, în condițiile păstrării unui echilibru corespunzător între drepturile preferențiale ale acestora derivând din calitatea de creditori garanți cu portofoliul de acoperire și cele ale altor creditori ai emitentului. Unul dintre aceste mecanisme este reprezentat de asigurarea certitudinii în legătură cu stabilitatea componentei și structurii

portofoliului de acoperire, sens în care este prevăzut un regim derogatoriu de la dreptul comun în materie, după cum urmează: (1) în cazul admiterii unei acțiuni în anularea cesiunii activelor de acoperire afectate garantării obligațiunilor garantate emise în condițiile prezentei legi, introduse în cadrul procedurii de faliment deschise împotriva cedentului, din considerente legate de siguranța raporturilor juridice și stabilitatea circuitului civil, precum și de faptul că valoarea activelor de acoperire cedate se modifică în timp prin plata ratelor ori prin achitarea anticipată a creditelor, se prevede restituirea de către emitent în contul averii cedentului falit a eventualei diferențe de valoare stabilite prin expertiză în condițiile legii, prevedere de natură să asigure atât protecția drepturilor patrimoniale ale creditorilor cedentului falit, dar și menținerea în portofoliul afectat emisiunii de obligațiuni a activelor de acoperire achiziționate, la valoarea lor reziduală, eliminarea acestora din portofoliu, din alte considerente decât cele legate de neîndeplinirea de către acestea a condițiilor de eligibilitate fiind de natură să destabilizeze financiar emitentul și să afecteze capacitatea sa de a-și onora obligațiile asumate prin emisiune, cu posibile repercusiuni asupra stabilității financiare. Protecția drepturilor patrimoniale ale creditorilor cedentului falit este asigurată prin punerea la dispoziția acestora a unei sume în numerar ce le poate fi distribuită, pe când eventuala returnare a activelor de acoperire (a căror valoare s-a diminuat în timp) ar conduce la recuperarea unor sume mici pe termen foarte lung, timp în care calitatea activelor de acoperire se deteriorează rapid din cauza scăderii disciplinei de plată a debitorilor odată cu intrarea băncii în faliment; (2) stabilirea unui termen de 45 de zile în care debitorii activelor de acoperire trebuie să notifice emitentul că nu renunță la dreptul de compensare împotriva acestuia, după trecerea termenului nemaiputând fi invocat niciun drept de compensare legală sau convențională împotriva emitentului, începând cu data înscrierii activelor de acoperire în Registrul de evidență internă, pe toată durata obligațiunilor garantate, prevedere care stabilește un reper temporal pentru exercitarea opțiunii privind invocarea dreptului la compensare, pentru asigurarea certitudinii privind existența și valabilitatea activelor de acoperire ce vor fi incluse în portofoliul afectat obligațiunilor emise, fără a restricționa, condiționa sau limita în vreun fel substanța acestui drept. În ceea ce privește formalitățile de publicitate în cazul constituirii în garanție a dreptului de ipotecă aferent unui activ din portofoliul de acoperire, se menține abordarea de reglementare prevăzută de cadrul legal în vigoare. Suplimentar, au fost avute în vedere rațiuni de ordin practic, respectiv simplificarea procedurilor de publicitate, dat fiind numărul considerabil de active/garanții.

Totodată, având în vedere aspectele reglementate prin *Directiva (UE) 2019/2162*, în proiectul de lege nu au fost menținute acele dispoziții care se regăsesc în prezent la nivelul legislației pieței de capital, care urmează să se aplice corespunzător. La nivelul proiectului de lege au fost menținute doar acele prevederi care asigură o armonizare cu principiile existente în prezent la nivelul legislației pieței de capital.

Principalele modificări propuse prin proiectul de lege față de cadrul legislativ actual

A. Procedura de aprobare a emisiunilor de obligațiuni garantate

Potrivit legislației în vigoare, includerea activității de emisiune de obligațiuni ipotecare în obiectul de activitate a unei instituții de credit este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, sens în care emitentul are obligația obținerii acestei aprobări pentru efectuarea fiecărei emisiuni de obligațiuni garantate, inclusiv în situația în care acestea sunt parte a unui program de obligațiuni garantate. Aprobarea emisiunii de obligațiuni este condiționată de îndeplinirea unor condiții specifice, iar emisiunea este plafonată la un procent maxim din activul bilanțier al emitentului, plafon ce diferă în funcție de o serie de

indicatori înregistrați de acesta.

În vederea asigurării transpunerii cerinței prevăzute de *Directiva (UE) 2019/2162* ca emitenții să obțină o aprobare pentru un program de obligațiuni garantate, proiectul de act normativ păstrează cerința de aprobare prealabilă pentru includerea în obiectul de activitate a instituției de credit a activității de emisiune de obligațiuni garantate, similar abordării prevăzute de *Legea nr. 304/2015*, însă aprobarea prealabilă operează pentru întreg programul de obligațiuni garantate, fără ca emitentul să aibă obligația obținerii aprobării băncii centrale pentru fiecare emisiune în cadrul unui program. Totodată, proiectul de act normativ reglementează cerințele minime pentru acordarea aprobării, care urmează a fi detaliate în cadrul de reglementare secundar. Aceste cerințe minime vizează: (i) capacitatea emitentului de a asigura respectarea cerințelor legale pentru emiterea de obligațiuni garantate și de a dispune de o situație financiară curentă și de perspectivă, de natură să asigure premisele protejării intereselor investitorilor și ale altor creditori, (ii) capacitatea emitentului de a genera active care pot deveni active de acoperire, inclusiv din perspectiva asigurării finanțărilor necesare; (iii) desemnarea unor membri ai organului de conducere și ai personalului cu funcții-cheie drept responsabili de programul de obligațiuni garantate, precum și (iv) desemnarea structurii organizatorice responsabile de administrarea emisiunii și a portofoliului de acoperire.

B. Activele eligibile pentru includerea în portofoliul de acoperire

Potrivit cadrului național în vigoare, portofoliile de acoperire sunt formate din active imobiliare și, într-un procent de maxim 20%, din alte active financiare.

Directiva (UE) 2019/2162 stabilește anumite categorii de active eligibile ce pot forma portofoliul de acoperire, prevăzând posibilitatea statelor membre de a circumstanția, la nivel național, plaja activelor eligibile afectate garantării, cu luarea în considerare a particularităților cadrului național de reglementare existent la nivelul fiecărui stat membru. De asemenea, *Directiva (UE) 2019/2162* stabilește această posibilitate și pentru a crea premisele îndeplinirii obiectivului final de asigurare a unui nivel înalt de protecție a investitorilor. Astfel, în proiectul de act normativ se rețin ca active eligibile: i) active eligibile în temeiul art. 129 alin. (1) lit. a), c), d) și f) din *Regulamentul (UE) nr. 575/2013* și ii) active de acoperire de calitate ridicată, altele decât cele din *Regulamentul (UE) nr. 575/2013*, care să garanteze că emitentul deține un drept de creanță și care să fie garantate cu colateral constituit din garanții reale. Totodată, având în vedere cerința privind calitatea ridicată a activelor eligibile, astfel cum aceasta este prevăzută de *Directiva (UE) 2019/2162*, din proiectul de act normativ a fost eliminată posibilitatea de a include în portofoliu creanțe garantate cu ipotecă asupra terenurilor virane, precum și creanțe asupra imobilelor aflate în construcție.

C. Instituția administratorului de portofoliu

Potrivit legislației în vigoare, rolul administratorului de portofoliu este acela de a prelua sarcinile emitentului care decurg din activitatea de emisiune de obligațiuni garantate, din momentul în care: (i) emitentului i-a fost retrasă aprobarea de a emite obligațiuni garantate, (ii) portofoliul suport nu mai îndeplinește o serie de cerințe legale și nu sunt perspective ca emitentul să asigure îndeplinirea lor sau (iii) emitentul nu își îndeplinește obligațiile de plată către investitori. Administratorul de portofoliu preia astfel sarcinile de administrare ale emitentului, fiind numit de Banca Națională a României.

În plus, în cazul deschiderii procedurii falimentului emitentului, administratorul de portofoliu este numit de către judecătorul-sindic, iar, pe parcursul procedurii falimentului,

administratorul are obligația de a coopera și a face schimb de informații cu lichidatorul judiciar.

Menționăm că aceste prevederi au fost instituite în lipsa unui cadru de reglementare privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit.

Astfel, având în vedere că, pe de o parte, *Directiva (UE) 2019/2162* nu reglementează instituția administratorului de portofoliu și nu impune o anumită conduită în ceea ce privește supravegherea obligațiunilor garantate în caz de faliment, și, pe de altă parte, că la nivel național este, în prezent, asigurată transpunerea directivei europene în materia redresării și rezoluției, pentru ca atribuțiile administratorului de portofoliu să nu interfereze în mod nedorit cu competențele autorității de rezoluție a instituțiilor de credit emitente, proiectul de act normativ nu mai reține instituția administratorului de portofoliu. În cazul falimentului, în cadrul proiectului de act normativ se reține faptul că, pentru protecția investitorilor, plata obligațiunilor garantate nu este accelerată automat în cazul deschiderii procedurii falimentului.

D. Etichetarea

Având în vedere faptul că, în prezent, la nivelul UE, obligațiunile garantate sunt emise cu denumiri și etichete naționale ce înregistrează grade diferite de consacrare, pentru a spori atractivitatea obligațiunilor și a facilita evaluarea calității acestora de către investitori, *Directiva (UE) 2019/2162* oferă posibilitatea utilizării, de către emitenți, a două "etichete" pentru obligațiunile emise, respectiv „obligațiune garantată europeană” și „obligațiune garantată europeană (premium)”, stabilind diferențiat condițiile prudențiale în care emitenții de obligațiuni garantate pot utiliza cele două etichete.

În acest sens, proiectul de act normativ prevede următoarele:

- în cazul în care obligațiunile garantate sunt emise având la bază portofolii de creanțe care respectă toate cerințele stabilite de proiectul de act normativ, acestea pot fi etichetate drept „obligațiune garantată europeană”;

- în cazul în care obligațiunile garantate sunt emise având la bază portofolii de creanțe care respectă, în plus față de cerințele stabilite de proiectul de act normativ, și cerințele suplimentare, mai stricte, prevăzute la art. 129 din *Regulamentul (UE) nr. 575/2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012*, acestea pot fi etichetate drept „obligațiune garantată europeană (premium)”. Eticheta „obligațiune garantată europeană (premium)” certifică investitorilor faptul că obligațiunile garantate îndeplinesc cerințele specifice suplimentare din *Regulamentul (UE) nr. 575/2013*, având drept rezultat o calitate superioară celor etichetate drept „obligațiune garantată europeană”, iar investiția în astfel de emisiuni beneficiază de un tratament prudențial preferențial, printr-o cerință de capital mai redusă în raport cu cerințele de capital asociate unei investiții în obligațiuni garantate europene.

E. Modificarea altor acte legislative

Directiva (UE) 2019/2162 modifică următoarele două directive europene:

E.1. *Directiva 2009/65/CE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)*, în sensul amendării referinței la noțiunea de obligațiune garantată.

În prezent, potrivit dispozițiilor *OUG nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru*

modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, care transpun dispoziții ale art. 52 alin. (4) din Directiva 2009/65/CE, se prevede posibilitatea depășirii, până la un anumit nivel, a unei anumite limite investiționale aplicabile OPCVM-urilor, în cazul în care acestea investesc în anumite tipuri de obligațiuni care îndeplinesc o serie de cerințe, care, la nivel național, se regăsesc la nivelul Legii nr. 304/2015.

Prin proiectul de lege se are în vedere modificarea corespunzătoare a dispozițiilor OUG nr. 32/2012 în vederea transpunerii modificărilor aduse art. 52 alin. (4) din Directiva 2009/65/CE prin Directiva (UE) 2019/2162, sens în care sunt prevăzute dispoziții potrivit cărora posibilitatea depășirii respectivei limite investiționale pentru OPCVM-uri se aplică atât obligațiunilor care îndeplinesc cerințele stabilite de Legea nr. 304/2015 privind emisiunile de obligațiuni ipotecare, sau, după caz, obligațiunilor emise înainte de 8 iulie 2022 care îndeplinesc cerințele stabilite de legislația altui stat membru ce transpune prevederile art. 52 alin. (4) din Directiva 2009/65/CE, astfel cum se aplică la data la care au fost emise, cât și în cazul obligațiunilor care se încadrează în definiția obligațiunilor garantate în conformitate cu proiectul de lege ori, după caz, în conformitate cu legislația altui stat membru care transpune prevederile art. 3 pct. 1 din Directiva (UE) 2019/2162/EU.

De asemenea, prin proiectul de act normativ se are în vedere abrogarea unor dispoziții ale OUG nr. 32/2012, care transpuneau dispoziții ale art. 52 alin. (4) din Directiva (UE) 2009/65, abrogate prin Directiva (UE) 2019/2162.

E.2. Directiva 2014/59/UE de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, în sensul amendării definiției obligațiunii garantate incluse în această directivă.

Având în vedere că transpunerea Directivei 2014/59/UE la nivel național a fost asigurată prin emiterea Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, proiectul de act normativ cuprinde un articol prin care se modifică Legea nr. 312/2015, în vederea amendării definiției obligațiunii garantate.

3. Alte informații

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impact macro-economic

Nu este cazul.

1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Nu este cazul.

2. Impact asupra mediului de afaceri

Proiectul de act normativ va avea un impact pozitiv asupra mediului economic românesc prin dezvoltarea pieței obligațiunilor garantate. Reglementarea la nivel european a acestui tip de obligațiuni va permite instituțiilor de credit atragerea de resurse financiare la un cost mai scăzut decât prin alte instrumente (ca efect al garantării obligațiunilor cu portofoliul de acoperire dedicat), efect care se va transfera într-un cost mai scăzut al creditării ipotecare.

Din perspectiva stabilității sistemului financiar, lărgirea gamei de instrumente financiare poate conduce la dezvoltarea sectorului pe termen lung, atât prin asigurarea finanțării pentru emitenții de obligațiuni garantate, cât și prin extinderea și diversificarea portofoliilor

investitorilor instituționali (companii de asigurări, fonduri de pensii etc.) sau de *retail*.

Prin reglementarea obligațiunilor garantate la nivel european, respectiv prin modificarea corespunzătoare, prin proiectul de lege, a unor dispoziții naționale aplicabile OPCVM-urilor ca urmare a transpunerii unor prevederi ale *Directivei (UE) 2019/2162* se asigură un nivel mai mare de uniformizare și claritate cu privire la situațiile în care un OPCVM poate depăși o anumită limită investițională, ca urmare a faptului că acesta investește în obligațiuni garantate care îndeplinesc anumite cerințe stabilite la nivel european, asigurându-se astfel premisele unei protecții sporite a investitorilor în respectivul OPCVM.

3. Impact social

Nu este cazul.

4. Impact asupra mediului

Nu este cazul.

5. Alte informații

-

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- în mii lei (RON) -

Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe patru ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7
<p>1. Modificări ale veniturilor bugetare, în plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat, din acesta:</p> <p>i. impozit pe profit</p> <p>ii. impozit pe venit</p> <p>iii. TVA</p> <p>b) bugete locale</p> <p>i. impozit pe profit</p> <p>c) bugetul asigurărilor sociale de stat:</p> <p>i. contribuții de asigurări</p>						
<p>2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, în plus, din care:</p> <p>a) buget de stat, din acesta:</p> <p>i. cheltuieli de personal</p> <p>ii. bunuri și servicii</p> <p>iii. asistență socială</p> <p>b) bugete locale:</p> <p>i. cheltuieli de personal</p> <p>ii. bunuri și servicii</p>						

iii. asistență socială						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
i. cheltuieli de personal						
ii. bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						

Alte informații

-

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:

a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ

Legea nr. 304/2015 privind emisiunile de obligațiuni ipotecare va fi abrogată odată cu adoptarea prezentului proiect de act normativ.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital va fi modificată odată cu adoptarea prezentului proiect de act normativ.

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții:

Proiectul de act normativ nu necesită operarea altor modificări legislative, Banca Națională a României urmând să emită reglementări secundare în domeniu pentru a asigura transpunerea aspectelor cu caracter tehnic prevăzute de *Directiva (UE) 2019/2162*.

2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare

Proiectul de act normativ asigură transpunerea, la nivel de legislație primară, a prevederilor cuprinse în *Directiva (UE) 2019/2162 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE*.

3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare

Nu este cazul.

4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Nu este cazul.

5. Alte acte normative și sau documente internaționale din care decurg angajamente

Nu este cazul.

6. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Au avut loc consultări cu Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară și Asociația Română a Băncilor.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ

Banca Națională a României este autoritatea competentă cu supravegherea activității de emisiune de obligațiuni ipotecare, din perspectiva respectării cerințelor prudențiale prevăzute de cadrul legislativ și de reglementare în vigoare la nivel național.

Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritatea competentă cu transpunerea, la nivel național, a *Directivei 2009/65/CE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)*. În plus, Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritatea competentă cu supravegherea modului în care sunt respectate cerințele reglementate de legislația pieței de capital și aplicabile potrivit prezentului proiect de act normativ.

Asociația Română a Băncilor este constituită în scopul promovării principiilor politicii bancare în domeniile de interes general ale instituțiilor de credit membre, precum și în scopul cooperării dintre instituțiile de credit, alte instituții naționale și internaționale și asociații bancare din alte țări.

3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.

4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente

5. Informații privind avizarea de către:

- a) Consiliul Legislativ
- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social
- d) Consiliul Concurenței
- e) Curtea de Conturi

Proiectul actului normativ a fost avizat Consiliul Legislativ prin avizul nr. 473/2022.

6. Alte informații

Procesul de avizare a legii a fost prelungit având în vedere necesitatea reluării avizării actului normativ în contextul modificărilor de structură a Guvernului. Totodată, procesul de avizare a fost îngreunat și în contextul general provocat de criza COVID-19.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ

Au fost respectate procedurile prevăzute de *Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică*.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualele impacturi asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Alte informații

Secțiunea a 8-a

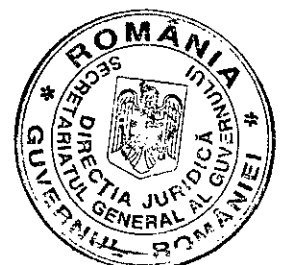
Măsurile de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente

Nu este cazul

2. Alte informații

Proiectul de act normativ care asigură transpunerea prevederilor *Directivei (UE) 2019/2162* la nivel de legislație primară urmează să se adopte cu celeritate, urmând ca, ulterior, să se procedeze la emiterea reglementărilor secundare pentru transpunerea prevederilor cu caracter tehnic din cuprinsul *Directivei (UE) 2019/2162*

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind obligațiunile garantate, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art. 76 alin. (3) din Constituția României, republicată.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE IONEL CIUCĂ